

[Socialministeren.]

vidt Ferieloven har virket uheldigt eller ikke, er det min Opfattelse, at Loven virker ganske overordentlig heldigt. Her staar vi altsaa med hver sin Opfattelse, og det er der ikke noget at gøre ved. Men det er naturligvis meget rart for Landets Borgere at faa at vide, at hvis de to Partier, der her er repræsenteret ved det ærede 12te tingvalgte Medlem og ved det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen), skulde faa Magt, som de her har udtalt at have Agt, vilde den store, brede Arbejderbefolkning kunne vente sig, at saa skulde Ferielovgivningen ødelægges, saa skulde de mange, mange Tusinde dygtige Haandværkere, der Aaret rundt arbejder i Eksportindustrierne og forfærdiger de Skibe, Maskiner og meget, meget andet, som vort Land bl. a. skal leve af at sælge omkring i Verden, paa ny deklasseres. Jeg tror, man ude omkring i Befolkningen har godt af at faa at vide, hvad Resultatet vilde blive af at give de to Partier, der i Dag er repræsenteret ved de to nævnte ærede Medlemmer, Magt til paa ny at foretage Ændringer i Lovgivningen.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem talte om Hastelovgivning. Det ærede Medlem skulde virkelig for Alvor undersøge, hvem det er, der i Aarenes Løb har gennemført en Hastelovgivning. Den ærede Formand for Det konservative Folkeparti fremsatte for nogle Dage siden i det andet høje Ting under en Debat om den nye Forfatning visse Bemærkninger over for en af Partiet Venstres Talere, Bemærkninger, som kastede et skarpt Lys over Fremgangsmaaden paa et Tidspunkt, da det ærede 12te tingvalgte Medlems Parti havde Regeringen med Støtte af Det konservative Folkeparti. Dengang kunde man for Alvor tale om ikke alene forhastet Lovgivning, men ogsaa om Lovgivning, der ikke kunde holde, hvad Valgene jo viste. Jeg maa have Lov til at minde om, at adskillige af de Love, som det ærede 12te tingvalgte Medlem er saa utilfreds med, har overlevet flere Folketingsvalg og dermed faaet Folketingsflertallets Konfirmation. Jeg maa derfor gaa ud fra, at i alt Fald den Del af Lovgivningen ikke har været anset for forhastet.

Det ærede Medlem henviste til, at flere Love skulde fortolkes ved Domsafgørelser. Hvis det ærede Medlem her tænker paa Funktionærloven, vil jeg minde om, at denne Lov blev vedtaget af alle Rigsdagens fire store Partier, at man kendte Loven paa det Tidspunkt, og at man ogsaa vidste, at der ikke i Henhold til Loven var tillagt

Ministeriet nogen som helst Beføjelse til at fortolke den. Alle Tvivlsspørgsmaal maatte derfor henvises til Domsafgørelse. Altsaa, de fire Partier har i Fællesskab gennemført denne Lov — lad den saa være mere eller mindre god eller daarlig.

Villemoes: Maa jeg begynde med at sige, at den højtærede Socialminister netop har Ret i sin nys udtalte Formodning om, hvad jeg sigtede til, naar jeg talte om, at den højtærede Minister henviste Forstaaelsen af Love til Afgørelse ved Domstolene. Jeg tænkte netop paa Funktionærloven. Den højtærede Minister sagde, at det kunde han ikke tage Eneansvar for, eftersom denne Lov var vedtaget af de fire store Partier her i Tinget og vel ogsaa vedtaget enstemmigt i det høje Folketing. Deri har Ministeren selvsagt Ret, men det forekommer mig, at det er noget let at komme hen over min Indvending ved at henvise til, at vi fra Oppositionens Side har været med dertil. Det er dog den højtærede Minister, hans Ministerium og hans Embedsmænd, som har Ansvaret for den endelige Affattelse.

I øvrigt skal jeg ikke sige mere om denne Sag, da det jo er periferisk, men jeg erkender altsaa, at det var Funktionærloven, jeg sigtede til ved mine Udtalelser. Jeg er fuldstændig klar over den højtærede Ministers Indstilling, og jeg respekterer hans Indstilling paa en Række Omraader, men jeg kan ikke frafalde de Udtalelser, jeg fremsatte, da jeg for lidt siden havde Ordet.

Jeg har aldrig sagt, tror jeg, fra denne Plads, at Folkenes Forbund og de internationale Arbejdskonferencer i Genève var uden Betydning. Den højtærede Minister vilde lægge mig disse Ord i Munden. For det første og for det andet vilde den højtærede Minister sige, at jeg slog begge Ting sammen, men den højtærede Minister havde det Indtryk, at den internationale Arbejdskonference trods alt og trods Folkeforbundets større eller mindre Skibbrud dog stadig vilde have stor Betydning for det internationale Samarbejde. Jeg ønsker ikke at modsige den højtærede Minister paa det Punkt, jeg haaber, at den højtærede Minister har Ret, men man kan jo ogsaa blive mere kongeligssindet end Kongen, og det er nu alligevel saadan — det tør jeg maaske nok sige her til Fordeel for Danmark —, at i det Øjeblik, vi i vort lille Land vedtager en Lov eller en Beslutning, saa bliver den overholdt baade af Tilhængere og Modstandere af Loven.